

Kr. pr. kg Garn, og det synes de dog er et temmelig stift Stykke; de ved ikke, at der forhandles om Maksimalpris paa Garn. Maksimalprisen paa Garn burde være kommet samtidig med Bekendtgørelsen af 31. Maj, hvorefter Producenterne skal aflevere al deres Uld med Undtagelse af $\frac{1}{4}$ kg for hver Person i Familien. Det gaar ud over de smaa erhvervsdrivende i Landkommunerne, alle disse smaa Farverier og Spinderier, der plejer at faa Uld at forarbejde for Producenterne, men nu ingen faar. Disse Mennesker, som ikke har haft det for godt under Krigen, gaar nu næsten til Grunde, fordi vi paa Grund af Bekendtgørelsen skal aflevere al vor Uld til Uldcentralen. Det synes, som om Ministeren har taget større Hensyn til Storfabrikantene end til de mindre erhvervsdrivende, og det synes jeg er i allerhøjeste Grad forkert. Vi maa ogsaa tage Hensyn til de smaa erhvervsdrivende. Vi har fra en Trustdannelselse som Ballins Spor, som skræmmer, og vi skulde ordne Forholdene saaledes, at ogsaa de smaa erhvervsdrivende kan leve. Jeg skal ikke komme længere ind paa denne Sag, der er tilstrækkeligt debatteret. Jeg ønsker kun, at vi maa være saa heldige ved Forhandlingen i Udvalget at finde en Maade, hvorpaa Sagen kan ordnes til Gavn for hele Samfundet.

Indenrigsministeren (Rode): Den, som har gennemlæst de Indstillinger, der er kommet fra den overordentlige Kommission og fra Landbrugsudvalget i denne Sag, maa give mig Medhold i, at jeg ikke paa det Tidspunkt, hvor disse Indstillinger modtoges, kunde have tænkt mig, at denne Sag skulde give Anledning til en Tale som den, der blev holdt af det ærede Medlem, som er Ordfører for Venstre (Jørgen Jensen), og da allermindst af ham. Medens det ærede Medlem fra Bjerre talte, sagde jeg til mig selv, at man kunde fristes til at tvivle om, hvorvidt Folketingsmand Jørgen Jensen var identisk med det Medlem af Folketinget af samme Navn, som sad i den overordentlige Kommission og i Landbrugsudvalget. Men der er jo ingen Tvivl om, at det er den samme, og da maa jeg have Lov til at sige, at de Indstillinger, der er kommet fra den overordentlige Kommission og Landbrugsudvalget, og hvori dette ærede Medlem har deltaget, ikke paa det Tidspunkt, hvor de forelaa, har kunnet give mig Anledning til at antage, at en Tale som den, han nys holdt, vilde blive holdt her i Tinget.

Det ærede Medlem kritiserede Maksi-

malprisen paa Uld, Maksimalprisens Højde f. Eks. Fra den overordentlige Kommission var der overfor mig bragt i Forslag en Maksimalpris paa Uld, som var noget lavere end den, der endeligt blev fastsat. Tekstilfabrikanterne, som havde voteret for at faa en noget højere Maksimalpris, hævdede paa ny denne Opfattelse og sagde, at en Maksimalpris af 9 Kr. 35 Øre pr. kg for prima rygvasket Uld vilde være den rigtige, idet de mente, at saa vilde Ulden komme frem. Maa jeg gøre den Indskudsbemærkning, at jeg maa antage, at alle de sagkyndige, som har behandlet dette Spørgsmaal, ved at betegne den 1ste Klasses Uld, som ansættes til den højeste Pris, som hvid rygvasket Uld har anvendt den Betegnelse, som er gængs. Imidlertid kom Spørgsmaalet om Maksimalprisen til Landbrugsudvalget, og den 8. Maj udtalte Landbrugsudvalget herom, at Udvalget maa „holde for, at en saadan Maksimalpris vil være illusorisk, dersom der ikke samtidig sættes Maksimalpris paa den færdige Vare, ligesom den foreslaaede Maksimalpris formentlig er for lav“, og saa tilføjer de blandt andet: „fordi man med Uldspinderierne er enig i, at der maa fastsættes en god Pris til Producenterne for at ans pore dem til at faa Ulden frem.“ Her henvises altsaa direkte til den fra anden Side faldne Udtalelse om, hvor høj Maksimalprisen maatte være, og da jeg maatte finde det betænkeligt ikke at tage Hensyn til, hvad det staaende Landbrugsudvalg saaledes havde fremført, fastsatte jeg den Maksimalpris, som man fra den Side havde ønsket. Og nogle faa Dage efter, da jeg gav Landbrugsudvalget Meddelelse herom, skrev jeg til det: „Under Henvi sning til det ærede Udvalgs Skrivelse af 8. d. M. skulde man hoslagt tjenstlig fremsende et Antal Eksemplarer af Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 11. Maj 1918 vedrørende Maksimalpriser paa Uld, hvoraf fremgaar, at Maksimalpriserne i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling ved Salg fra Producenten er blevet forhøjet, nemlig med 1 Kr. pr. kg.“ Det ærede Medlem vil altsaa se, at Maksimalprisen er fastsat ikke efter den overordentlige Kommissions Indstilling, men efter de Bemærkninger til den overordentlige Kommissions Indstilling, som er fremsatte af det staaende Landbrugsudvalg, og jeg vil derfor antage, at ærede Medlemmer maa erkende, at jeg derefter ikke kunde have ventet, at det ærede Medlem her vilde have kritiseret den Maksimalpris, som er fastsat.